

имъ огнь бѣше отправенъ днесъ исключительно прогивъ групата на Скобелева.....

— Господа! обръж са той, не ли ви е угодно да са разширите.... Разредете са по на широко.... Инакъ ще да ни изпобиятъ.....

— Днесъ мойтъ животъ е нуженъ! въ видъ на разяснение каза той относѣ. Куропаткинъ е раненъ, него го нѣма. Ако убиятъ меня, нѣма кой да приеме командата.

Ний са разотидохме на довольно голѣмо пространство..

— Ей сега ще дойде на турцитъ подкрѣпление! Загрижено продума Скобелевъ.

— Отъ гдѣ вий знаете?

— Не чувате ли?

Въ гърмениято на турскитъ батареи почнѣхъ да са отдѣлятъ отдалеченитъ звукове на роговетъ. Турцитъ давахъ сигнали. Скобелевъ усили нашиятъ лѣвъ флангъ и оттегли опълчението къмъ Шипка, гдѣто по неговото мнѣние имаше три табора турци.

— Тѣ, подлецитъ, ще са угадятъ, че ний имаме тонове само отъ малко качество!.... Трѣбва да са излъже неприятельтъ.... Поставете хората при тоноветъ! заповѣда генералтъ.

Втората бойовна линия излѣзе на позицията съ музика и пѣсни. Разгннатитъ знамена отлегло ги развяваше вѣтрътъ.... Около единадесѣтъ часѣтъ, турцитъ съсѣдоточнѣхъ огньтъ са противъ нашиятъ лѣвъ флангъ. Тамъ Скобелевъ проводи стрѣлци отъ углицкиятъ полкъ.... Хората почнѣхъ да падатъ.... Спорѣдъ массата коршуми, които са носяхъ наерѣща, видно бѣше, че турцитъ са събрали не по малко, отъ колкото количеството на 15 табора. И колко има отъ тѣхъ отзадъ, въ редутитъ и фортоветъ, които отъ кѣмъ югъ защитавахъ шипченскитъ позиции. Скобелевъ ставаше все по сериозенъ и по сериозенъ.... Лицето му умисленно като никога....

— Ако ма убиятъ, отново са обръща той къмъ окръжающитъ го, то да слушате графа Келлера. Азъ му съобщихъ венчко....

На нашиятъ лѣвъ флангъ все са распаляше и распаляше престрелката, тамъ вече прѣминѣхъ линията на огньтъ и са намиратъ въ самиятъ пѣкалъ. Шейново са виждаше отъ тукъ като долѣнено до балканитъ. Прѣдъ този пунктъ нѣколко баира, тѣ завземени отъ турцитъ. Тѣ трѣбва да са взематъ каквото и да стане..... Особен-